

Μπροστά στα προβλήματα των συνανθρώπων μας

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Στις μέρες μας ακούμε συχνά για προβλήματα οικογενειακά, οικονομικά, ψυχολογικά. Στην αρχή μπορεί να ταρασσόμαστε. Στην πορεία κάπως συνηθίσαμε και τα προσπερνούμε χωρίς ταραχή και λύπη. Τι να κάνεις, άλλωστε, μπροστά στα πολλά και ποικίλα προβλήματα; Και αν μπορείς να βοηθήσεις κάπως, πώς συνεχίζεις;

Νομίζω ότι οι προβληματισμοί αυτοί είναι φυσιολογικοί, προερχόμενοι από ανθρώπους που δεν αδιαφορούν για τους γύρω τους. Συγχρόνως δείχνουν και μια σοβαρότητα. Γιατί, αλήθεια, αν θέλεις να συμπαρασταθείς σε όσους έρχονται στην αντίληψή σου, με τα όποια προβλήματά τους, όχι μόνο δεν θα επαρκέσεις, αλλά θα καταρρεύσεις.

Η διάκριση, ως «ανωτέρα πασών των αρετών, προφυλάσσει από ακρότητες, επιπολαιότητες, συγχύσεις και ενέργειες που προκαλούν προβλήματα. Όπως και η ταπείνωση που ξέρει να παραδέχεται την αδυναμία να μην υπερβαίνει τις δυνατότητες και να αναγνωρίζει τα όρια της ανθρώπινης δύναμης.

Ο Χριστός δεν μας ζητά να αγαπήσουμε τη ανθρωπότητα, αλλά τον άνθρωπο. Δεν μας καλεί να λύσουμε τα κοινωνικά προβλήματα, αλλά να συμπαρασταθούμε στον πλησίον μας, αυτόν ή αυτούς τους συγκεκριμένους που θα βρούμε στο δρόμο της ζωής μας.

Καλούμαστε να κάνουμε αυτό που μπορούμε. Αυτά που αδυνατούμε θα τα κάνει αν θέλει και όπως θέλει ο Θεός που ξέρει καλύτερα γιατί συμβαίνουν οι

συγκεκριμένες δοκιμασίες στο συγκεκριμένο άνθρωπο.

Αν η αδιαφορία για τις ανάγκες των συνανθρώπων μας φανερώνει τον εγωκεντρισμό που κρύβεται μέσα μας, η παράλογη αγωνία και έννοια γι' αυτά δείχνει τον άλλο εγωισμό που βγάζει το Θεό από τη ζωή μας και μεγαλοποιεί τη δική μας δύναμη και μεγιστοποιεί το ενδιαφέρον μας.

Τελικά, η αγάπη για το συνάνθρωπό μας δεν είναι άσχετη με την όλη πνευματική μας κατάσταση. Ούτε ανεξάρτητη από τη σχέση μας με το Θεό. Ξέρουμε, ως χριστιανοί, ότι όλα ξεκινούν από Αυτόν και καταλήγουν σ' Αυτόν. Η αγάπη εμπερικλείει την ταπείνωση, την ελευθερία, την εφαρμογή των εντολών. Στηρίζεται στην καρδιακή σχέση με το Χριστό και καλλιεργείται με την άσκηση, τη νηστεία, την προσευχή, τη μετάνοια και τη Θεία Κοινωνία.

Όποιοι θέλουν να βοηθήσουν τον εμπερίστατο συνάνθρωπό τους, με βάση τη δύναμη, τη λογική, τις ικανότητές τους, χωρίς το Άγιο Πνεύμα να καθοδηγεί και να εμπνέει τις ενέργειές τους, σύντομα θα τους καταβάλει η απογοήτευση ή θα κυριαρχηθούν από την έπαρση.

Τα προβλήματα των συνανθρώπων μας δεν είναι μόνο ευκαιρία για να ενεργοποιήσουμε την αγάπη μας, αλλά και για να κατανοήσουμε τη σχέση μας με το Θεό, την ποιότητα της πίστης μας, την πνευματική μας κατάσταση.

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com